

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

De eadem, Sermo XXI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50232)

salua nos, perimus. Et reuera fratres, si essemus vnum, & humanum corpus, si eos qui pereunt nostra esse viscera crederemus, afflictione ieiunij, precum gemitu, effusione fletuum, iugiter clamarem: *Domine, salua nos, perimus.* Et studeremus nobis in nostris fratribus subuenire: nec furente gladio sanguinis nostri mare videremus in terris, nec tanta corporum, sed nec animarum iam naufragia sentiremus, atque humili voce precaremur. *Domine, salua nos, perimus.* Nec tamen vlla compassio, pietas vlla, vllus pauor, quicumque pudor nos, vel compunctio exuscitat ad dolorem. Dei, Dei est quod vrgemur malis, quod verberamur semper, quod gentes valent, quod ruit grando, quod rubigo inficit, quod impietas potest, quod dominantur morbi, quod sauit mors, quod tremit terra: nos tamen nec tremimus, nec timemus, nec declinamus à malis, nec appetimus bona. Auaritia furit, anhelat pōpa, iniquitas placet, aliena delectant, sed nostra pereunt: Dei flagella veniunt, sed nostræ prouocant culpæ. Si Deus iustus, vtique nostri misericors. Fratres reuertamur ad dominum, vt reuertatur ad nos Deus: renunciemus malis, vt respōdeāt bona: seruiamus Deo bono, vt nō malis gētib., & potestatib. iniquis seruiamus, Christo Domino, ac gubernatore nos auxiliāte, honor cuius & maiestas sine fine permanet in sæcula sæculorū. Amē.

De eadem, Sermo XXI.

Quoties Christus nostra dormit in nauī, & ignauiæ nostræ somno soporatur in corpore, irruit procella tota confusione ventorum, sauiunt minaccs vndæ, & dum spumosis fluctibus sæpius eleuantur & decidunt, amara, nauigantibus gignunt expectatione naufragia: sicut præsens Euangelistæ lectio declarauit, dicens: *Et ait illis Iesus illa die, cum sero esset factū, Marc. 4.*

transeamus contra, & dimittentes turbam, assumunt eum, ita, ut erat in naui. Et ait illis Iesus illa die. Qua die? illa

Isaia 2.

Isaia 24.

nempe, qua iuxta Isaiam, conlurgit confringere terrā: Illa die, qua tota mundanæ lucis claritas vesperascit: illa, qua imminente tentationum nocte crebescunt imagines fugiendæ vanitatum. *Cum serò esset factum.* Serò tunc est, cùm tempus extremum, & hora nouissima sensibus humanis confusiones rerum nunciant, quæ procedunt. *Transeamus contra.* De terrenis ad cœlestia, de præsentibus ad futura. Et bene contra, quia diuina semper contraria sunt humanis: dum ista subiectos attrahunt ad fragilitatem, ad virtutem illa qui sequuntur, attollunt. *Et dimittentes turbam.* Dimittunt turbam, qui popularem auram & vulgum deserunt incerto semper iudicio peruagantem: neque addicti rumoribus humanis à virtutis itinere retardantur, sed de bono conscientia stabiles, & securi laudum, & derogationum mendacis fluctus Christo comitante pertranseunt. *Et assumunt eum, inquit, ita, ut erat in naui.* Quid hoc? Aliter est Christus in cœlo, aliter habetur Christus in naui, aliter in maiestate patris, aliter in hominis humilitate sentitur, aliter coæternus patri, aliter ætatum nostrarum gradibus cernitur temporalis, aliter nostro dormit in corpore, aliter in sui vigilat spiritus sanctitate. *Assumunt eum, ita, ut erat, inquit, in naui.* Laus fidei est, ita Christum recipere ut est, & habetur in naui, hoc est in Ecclesia: vbi natus, vbi adoleuit, vbi passus, vbi crucifixus, vbi sepultus, vbi ascendisse in cœlum, patris ad dexteram consedis, vnde viuorum & mortuorum iudicem esse venturum singularis salutis est confiteri: qui taliter in naui nostra Christum confessus assumpserit, & si tunditur fluctuū scandalis, non tamen periculis mergitur, & operitur vndarum. *Et facta est, inquit, procella magna venti, & fluctus*

Etus

Etus mittebat in nauim, ita vt adimpleretur nauis. Et facta est procella magna : non ausa est explorare domini dormientis virtutem, sed discipulorum pulsare fidem, timorem proderet, vt auctori suo quantum seruitutis deberet, ostenderet. *Et erat, inquit, in puppi dormiens.* Ad dormientem confugiunt vigilantes : & credunt obistere scruentibus elementis eum, cui somnum dominari sua compassione conspiciunt : contemplantur irruisse taliter humanæ necessitatis soporem, vt nec fragore maris, nec clamore fluctuum, nec extremo imminente naufragio potuerit suscitari. Et vbi est illud : *Ecce non dormitabit, neque obdormiet, qui custodit* *Psal. 12.*
 Israël : Per se non dormit, neque sibi dormitat maiestas expers lassitudinis, quietis ignara : sed totum per me mihi agit, qui quoties speciem sui actus, sui vultus immutat, toties nostrarum varietates arguit, & culpas animarum : audi Prophetam dicentem, *Palpebræ eius interrogant filios hominum. Videte quemadmodum Dei oculi clauduntur, ne videant eos, vt vindicent, qui delinquant : Auerte, inquit, faciem tuam* *Psal. 10.*
 a peccatis meis, & iterum patent, vt currentes incitent, lassescentes erigant, respiciant supplicantes. Hic ergo domini somnus explorat discipulorum fidem, dubitationem prodit : & modicæ eos credulitatis aperit esse, qui non modo in se tantum, sed in ipsum auctorem credunt posse elementa consurgere. *Fluctus, inquit, mittebat in nauim.* Quia dominicam nauem, quantum extrinsecus quatiunt, & infundunt vndæ gentium moles : tantum intrinsecus tumidi hæreticorum irruunt & desæuiunt fluctus. Hanc tempestate in beatus Paulus se pertulisse declarat, cum dicit : *Foris* *2. Cor. 7.*
 pugnae, intus timores. *Ita, vt adimpleretur nauis.* Merito spumosis fluctibus Euangelista refert fuisse nauem repletam : cum tot pænè hæreses Ecclesia patiatut,

quot diuinæ legis legimus esse quæstiones. *Et erat, ait, ipse in puppi dormiēs super cernicale, & excitant eū, & dicunt ei, Magister, non ad te pertinet, quia perimus? & exurgens, comminatus est vento, & dixit mari: tace, & obmutescere: & cessauit ventus, & facta est tranquillitas magna. Et ait illis, quid timidi estis? necdum habetis fidem?* Dum factum pandit lectio, tempus commendat exemplo. Siquidem magna, & satis grauis imminet procellosa tempestas, dum se vndique furens, ac perniciosus ingerit turbo ventorum: maria mugiunt: ipsæ quoque insulæ funditus subruuntur, & tristi sonitu littora vniuersa feriuntur. Sed quia, vt diximus, Christus nostra dormit in naui, accedamus ad eum magis fide, quam corpore: & pulsemus eū plus opere misericordiæ, quam desperantium tactu: suscitemus non insolenti strepitu, sed clamore spiritualium canticorum: non murmuratione improba, sed supplicatione peruiigili: demus Deo aliquid temporis vitæ nostræ, ne totam diem infelix ista vanitas & sollicitudo miseranda consumat: ne noctem totam perniciosus somnus, & inanis sopor expendat, sed itidem pars diei & noctis ipsi temporum deputetur auctori. Vigila homo, vigila, habes exemplum, vt quod tibi gallus impendit hospiti, tu tuo exhibeas creatori, præsertim cum tibi ille insonat profuturus, cum te ad opus suscitatur, cum diem nunciat iam vicinum: quanto magis hymnis cœlestibus te Deum de superna sede tuam suscitare conuenit in salutem, audi Prophetam dicentem: De nocte spiritus meus vigilat ad te Deus. Et psalmista: Manibus meis nocte coram eo, & non sum decipus. Diei verò tria tempora idem psalmista Deo admonet deputanda, dicens: Vespere & mane, & meridie narrabo, & annūtiabo, & exaudiet vocem meam. Per quæ tria tempora dum Daniel Deo sedulus supplicaret

Isa. 26.

Inuxia

LXX.

Psal. 76.

Psal. 54.

plicaret, impetrauit non solum præscientiam futurorum, sed & captiuæ diu gentis suæ meruit libertatē. Dicamus ergo quod Propheta: Exurge, quare obdormis domine? Exurge, & ne repellas vsque in finem. Dicamus cum Apostolis: *Magister, non ad te pertinet: quia perimus?* Et verè magister, quia non solum factor est omnium elementorum, sed etiam moderator & tector est, qui cùm nos audierit, cùm fuerit euigilare dignatus, planabuntur undæ, & tumidi fluctus sternentur, & colles: venti diffugient, peribit procella, & tempestas ista quæ imminet, & magna tempestas in tranquillitatem maximam commutabitur.

*De terrenorum cura despicienda, deque seruo vigili,
Sermo XXI I.*

PRæmia statuuntur his semper quibus certamina dura proponuntur, ac pro magnitudine certaminis, præmij proponitur magnitudo. Hinc est quod discipulis suis Christus regnum ponit in præmio, vt in certamine non cedant periculis, non timori: pericula despicit, qui tendit ad regnū: victoriæ cupidus nescit timere. *Nolite timere, inquit, pusillus grex: quia cōplacuit patri vestro dare vobis regnum.* Grex pusillus mundo, magnus Deo: pusillus, quia gloriosos vocat eos, quos instituit ad ouium innocentiam & mansuetudinem Christianam: pusillus grex est, qui non de magno minuitur, sed crescit de pusillo: pusillus grex nascentis Ecclesiæ sic designat infantiam, quam venire ad regni sui insulas incrementis cælestibus mox promittit. *Nolite timere pusillus grex, quia complacuit patri vestro dare vobis regnum.* Adiecit quid faciendum sit regnaturus. *Vendite quæ possidetis. & date eleemosynam, facite vobis sacculos, qui non veterascunt: thesaurum non deficientem in cælo.* Vendite quæ possidetis: non potest

Luc. 12.

E s dominari